

ХАРАКТЕРИСТИКА АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЩО РЕГЛАМЕНТУЄ БОРОТЬБУ З ТЕРОРИЗМОМ НА ТРАНСПОРТІ В УКРАЇНІ

CHARACTERISTICS OF ADMINISTRATIVE LEGISLATION GOVERNING THE FIGHTING OF TERRORISM ON TRANSPORT IN UKRAINE

Сукмановська Л.М., к.ю.н.,
старший викладач кафедри
адміністративного права та адміністративного процесу
Львівський державний університет внутрішніх справ

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних теоретичних проблем адміністративного права щодо питання характеристики адміністративного законодавства, що регламентує боротьбу з проявами тероризму на транспорті в Україні. З метою організації боротьби з проявами тероризму у нашій державі та забезпечення її необхідними силами і засобами боротьби із цим явищем прийнята велика кількість законодавчих та інших нормативно-правових актів у сфері боротьби з тероризмом. Особлива увага приділяється адміністративному законодавству, що регулює протидію тероризму на транспорті й об'єктах транспортної інфраструктури.

Ключові слова: боротьба з тероризмом, транспорт, транспортна безпека, антитерористичне законодавство, суб'єкти правоохоронної діяльності.

В статье анализируется актуальная теоретическая проблема административного права относительно характеристики административного законодательства, регламентирующего борьбу с проявлениями терроризма на транспорте в Украине. С целью организации борьбы с проявлениями терроризма в нашей стране и обеспечения ее необходимыми силами и средствами борьбы с данным явлением принято большое количество законодательных и других нормативно-правовых актов в сфере борьбы с терроризмом. Особое внимание уделяется административному законодательству, регулирующему противодействие терроризму на транспорте и объектах транспортной инфраструктуры.

Ключевые слова: борьба с терроризмом, транспорт, транспортная безопасность, антитеррористическое законодательство, субъекты правоохранительной деятельности.

The article is devoted to the coverage of one of the topical theoretical problems of administrative law with regard to the issue of the characterization of administrative legislation regulating the fight against terrorism in Ukraine. A large number of legislative and other normative and legal acts in the field of combating terrorism have been adopted in order to organize the struggle against the manifestations of terrorism in our country and to provide it with the necessary forces and means of combating this phenomenon. Particular attention is paid to the administrative legislation regulating counteraction to terrorism in transport and objects of transport infrastructure.

The article states that the regulatory framework for combating terrorism in transport is a system of interconnected, hierarchically constructed and dynamically developed interstate and national guidelines, official regulations and recommendations of public organizations, legal positions of the highest judicial bodies aimed at to prevent and combat all legally significant manifestations of terrorism in transport.

The Constitution of Ukraine is the most important among the laws of Ukraine in the area of combating terrorism. The Law of Ukraine "On Combating Terrorism" defines the general legal, economic and social bases for ensuring the fight against terrorism on the territory of Ukraine, regulates the relations of state bodies, legal and natural persons in this area, regardless of their type of activity and forms of ownership. Other basic legal acts regulating transport safety are based on these basic laws.

Key words: fight against terrorism, transport, transport security, antiterrorist legislation, law enforcement actors.

Нормативно-правова основа боротьби з тероризмом на транспорті – це система взаємопов'язаних, ієрархічно вибудованих і динамічно розвинутих у часовому та просторовому розрізах міждержавних і внутрішньодержавних настанов, офіційних приписів і рекомендацій громадських організацій, правових позицій вищих судових органів, спрямованих на профілактику та боротьбу з усіма юридично значущими проявами тероризму на транспорті.

Проблематика адміністративно-правового запобігання правопорушенням на транспорті, охорони публічного порядку та забезпечення публічної безпеки на вказаних об'єктах висвітлена у роботах вчених-адміністративістів: В. Авер'янова, І. Арістової, О. Бандурки, А. Берлача, В. Білоуса, В. Гіжєвського, В. Грохольського, С. Єсімова, Р. Калюжного, М. Ковалева, Т. Коломоець, В. Колпакова, А. Комзюка, О. Кузьменко, В. Петкова, М. Рибачука, М. Тищенко, С. Трофімова, Ю. Тодики, Г. Фердмана, В. Шамрая та ін.

У сучасній правовій науці значна увага приділяється вивченню питання характеристики законодавства щодо боротьби з тероризмом в Україні. Але, на жаль, слід констатувати, що недостатньо дослідженою залишається нормативно-правова основа боротьби з проявами тероризму на транспорті й об'єктах транспортної інфраструктури в Україні.

Стаття має на меті проведення аналізу нормативної бази України у сфері боротьби з тероризмом на транспорті.

Нормативно-правова база забезпечення боротьби з тероризмом структурно поділяється на три рівні: державний; відомчий; місцевий. До державного рівня належать чинні закони України, які визначають принципи питання боротьби з тероризмом в державі і є її правовою основою.

Найважливіше місце серед них посідає Конституція України. Відповідно до ст. 116 вищий орган виконавчої влади держави «здійснює заходи щодо забезпечення обороноздатності і національної безпеки України, громадського порядку, боротьби зі злочинністю» [1], тобто національну безпеку держава вважає одним із головних завдань. Конституція України гарантує кожній людині невід'ємне право на життя. Обов'язок держави – захищати життя людини (ст. 27). Держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальної спрямованість економіки. Кожен має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля та відшкодування завданої порушенням цього права шкоди (ст. 50). Права і свободи людини і громадянина захищаються судом (ст. 55) [1].

Основний Закон держави встановлює лише загальні правові положення, що регламентують боротьбу з тероризмом на транспорті, які згодом деталізуються в інших нормативно-правових актах, наприклад, у Законі України «Про боротьбу з тероризмом», Указі Президента України про Стратегію національної безпеки України [2; 3].

Закон України «Про боротьбу з тероризмом» визначає загальні правові, економічні та соціальні основи забезпечення боротьби з тероризмом на території України,

регулює відносини державних органів, юридичних і фізичних осіб у цій галузі незалежно від виду їх діяльності та форм власності. Забезпечення боротьби з тероризмом є невід'ємною частиною державної діяльності щодо охорони життя та здоров'я людей, національного багатства і навколишнього природного середовища [2].

Відповідно до Закону України «Про транспорт» на виконавців транспортних робіт і послуг, зокрема й у сфері залізничного транспорту, покладений обов'язок забезпечення безпеки руху, схоронності перевезених вантажів і багажу, техногенної безпеки та громадського порядку [4]. Однак у силу визначеної специфіки виконання цих обов'язків йдеться про проведення комплексу спеціальних заходів, частина яких має правоохоронний характер, здійснюється органами Національної поліції під час охорони публічного порядку та забезпечення публічної безпеки.

Конституція України наділяє Президента України значною компетенцією в галузі внутрішньої і зовнішньої політики держави. Однією з форм реалізації повноважень Глави держави виступає можливість видання нормативних правових актів. Указом Президента України затверджена Концепція боротьби з тероризмом [5].

Концепція боротьби з тероризмом – це система теоретичних положень, які фіксують досягнутий рівень правового розвитку та визначають цілі, принципи, перспективи та напрями вдосконалення основоположних механізмів правового регулювання та правозастосовної практики у визначеній сфері, яка найбільш ефективно функціонує у формі доктринального документа. Іншими словами, Концепція боротьби з тероризмом відображає сукупність уявлень про певний за показниками та тенденціями рівень захисту суспільства, завдання та принципи еволюції системи суб'єктів, основні стратегічні напрями та тактичні заходи для досягнення намічених цілей.

У рішенні Ради національної безпеки й оборони України «Про заходи щодо посилення боротьби з тероризмом в Україні» від 25 травня 2012 р., затвердженому Указом Президента України від 08 червня 2012 р. № 388/2012, зазначено, що останнім часом надзвичайно серйозною проблемою стає підвищення рівня терористичної загрози в Україні. Основними причинами тероризму є радикалізм, екстремізм, політизація проблематики міжнародних, етноконфесійних відносин, поширення громадянської нетерпимості та протистояння, насамперед у площині суспільно-політичних відносин, а також негативний вплив міжнародних терористичних і релігійно-екстремістських організацій [6].

Загальне розуміння боротьби з тероризмом на транспорті як певного стану суспільних відносин дозволяє виділити в теоретичному та практичному аспектах різні види транспорту (автомобільний, залізничний, морський, річковий, повітряний, трубопровідний, електричний міський), де існують відповідні загрози об'єктам цілеспрямованої діяльності, направленої на забезпечення безпеки. Звідси випливає необхідність класифікації всієї суми відносин у сфері боротьби з проявами тероризму на транспорті на її певні види, їх відносно самостійний аналіз і своєчасне діагностування небезпек у їх найбільш серйозних і агресивних формах.

Природним наслідком такого підходу є визначення пріоритетів у сфері забезпечення боротьби з тероризмом на транспорті, що дозволяє оптимізувати розподіл сил і засобів забезпечення безпеки, мінімізувати соціально-політичні витрати і втрати за реалізації функцій забезпечення безпеки. Доцільно погодитися з думкою А.О. Собакаря, що перелік видів загроз транспортної безпеки, який зустрічається у відповідних наукових дослідженнях, невідрізнено широкий. На хвилі кризи, супутньої проведенню реформ, багато сфер життя та матеріального виробництва опинилися у критичному стані, що, природно позначилося на становищі людей і країни в цілому [7, с. 57].

Однак логіка подібного підходу припускає залучення у сферу боротьби з тероризмом на транспорті широкого спектра яких завгодно суспільних відносин. Потенційно це може спричинити ситуацію істотного обмеження демократичних прав і свобод, чого допускати, звичайно ж, не можна. Тому влада повинна бути вельми обачною, включаючи ті чи інші відносини у сферу боротьби з тероризмом на транспорті.

Боротьба з тероризмом на транспорті і транспортна безпека – явища взаємозумовлені, що легко демонструється за допомогою функціонального підходу, тобто вивчення функцій взаємного впливу боротьби з тероризмом і транспортної безпеки. Боротьба з тероризмом є однією зі складових частин сучасної транспортної безпеки, а транспортна безпека є одним із елементів національної безпеки [8; 9]. Це знаходить підтвердження у нормативних актах.

Загальні засади адміністративно-правових режимів боротьби з тероризмом на транспорті як складової частини транспортної безпеки закріплені у галузевому транспортному законодавстві. Передусім це Закони України «Про залізничний транспорт», «Про автомобільний транспорт», «Про трубопровідний транспорт», Повітряний кодекс України, Кодекс морського торговельного мореплавства, Статут внутрішнього водного транспорту МРСР (в частині забезпечення безпеки судноплавства) [10–14].

Ст. 3 Закону України «Про транспорт» вказує: «управління в галузі транспорту має забезпечувати своєчасне, повне та якісне задоволення потреб населення і суспільного виробництва в перевезеннях і потреб оборони; захист прав громадян під час їх транспортного обслуговування; безпечне функціонування транспорту; додержання необхідних темпів і пропорцій розвитку національної транспортної системи; захист економічних інтересів і законних інтересів підприємств та організацій транспорту і споживачів транспортних послуг; створення рівних умов для розвитку господарської діяльності підприємств транспорту; обмеження монополізму та розвиток конкуренції; координацію роботи різних видів транспорту; ліцензування окремих видів діяльності в галузі транспорту й охорони навколишнього природного середовища від шкідливого впливу транспорту».

Ще конкретніше визначено цілі та завдання в контексті забезпечення відповідного адміністративно-правового режиму у сфері безпеки в галузевих нормативних актах. Ст. 4 Закону України «Про залізничний транспорт» установлює, що з метою забезпечення державних і суспільних інтересів, свободи підприємництва і формування ринку транспортних послуг, безпеки перевезень, захисту навколишнього природного середовища Кабінет Міністрів України визначає умови і порядок організації діяльності залізничного транспорту. Крім того, управління процесом перевезень у внутрішньому і міжнародному сполученнях, а також регулювання виробничо-господарської діяльності у сфері організації і забезпечення цього процесу залізницями, підприємствами, установами й організаціями проводиться централізовано і належить виключно до компетенції Укрзалізниці, яка здійснює функції господарського суб'єкта [10]. У Законі України «Про автомобільний транспорт» закріплено завдання державного регулювання та контролю у сфері діяльності автомобільного транспорту щодо створення умов безпечного, якісного й ефективного перевезення пасажирів і вантажів, надання додаткових транспортних послуг [11].

Держава здійснює регулювання діяльності цивільної авіації через відповідні центральні органи виконавчої влади за такими основними напрямками, як: забезпечення розвитку цивільної авіації; нагляд за безпекою польотів повітряних суден; сертифікація, реєстрація та ліцензування; регулювання використання повітряного простору й обслуговування повітряного руху; захист авіації від незаконного втручання в її діяльність тощо (ст. 3 Повітряного кодексу України) [15].

Аналогічні цілі та завдання державного регулювання торговельного мореплавства закріплено в ст. 3 Кодексу торговельного мореплавства України щодо розвитку мореплавства, його правового забезпечення й умов праці на морському транспорті [13].

Отже, адміністративно-правове регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки, у т. ч. боротьби з тероризмом, передбачено на всіх видах транспорту. Воно має своїм завданням організаційно забезпечити подальший розвиток та удосконалення діяльності транспортної системи та на цій основі сприяти більш повному задоволенню матеріальних і культурних потреб суспільства. Зазначені цілі і завдання адміністративно-правових режимів у сфері безпеки реалізуються в процесі повсякденного функціонування спеціально уповноважених на це органів управління, які пов'язані з підприємствами транспорту управлінськими відносинами і наділені управлінськими функціями. У процесі реалізації адміністративно-правових режимів у сфері безпеки здійснюються різноманітні за своїм призначенням і характером функції, що формуються на основі обміну організаційних, економічних і технічних потреб транспортного процесу та його управління, а також відповідно до чинного законодавства і компетенції органів управління.

Водночас кожен вид транспорту має свої особливості, які суттєвим чином проявляються у нормативно-правовому регулюванні.

Необхідно зауважити, що більшість нормативно-правових актів, які визначають основні аспекти правових режимів безпеки на транспорті, розроблялися в умовах перехідного періоду соціального розвитку України та відображали негативні наслідки реалізації концептуальних проектів у частині роздержавлення природних монополій, що порушили не лише економічні підвалини колись ефективної транспортної системи, а й призвели до деформації правовідносин на залізничному, водному і повітряному транспорті. Зумовлений загальними тенденціями правопорядку у контексті боротьби з тероризмом на транспорті за останнє десятиліття значно погіршився. Економічний, соціальний та інші факторні комплекси загальнодержавного масштабу служать основними домінантами, які визначають його сучасний стан. На стан правопорядку щодо боротьби з тероризмом на транспорті чинять негативний вплив внутрішньогалузеві чинники, які багато в чому є породженням зовнішніх: приватизація державних транспортних підприємств, масове звільнення працівників, обмеження відомчої соціальної сфери тощо. Правові норми порушуються і під впливом транспортно-видових факторів, тобто дестабілізуючих оперативну обстановку обставин, які діють на залізницях, в цивільній авіації, в галузі морського і річкового судноплавства.

Нормативно-правове регулювання боротьби з тероризмом на транспорті суб'єктами правоохоронної діяльності у загальних рисах характеризується законодавчими актами, що визначають особливості правового статусу й основні завдання і функції суб'єктів у сфері боротьби з тероризмом. До цієї категорії нормативно-правових актів доцільно віднести Закони України: «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про службу зовнішньої розвідки» та ін.; Положення: про Міністерство внутрішніх справ України, про Антитерористичний центр

і його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків та ін. [16–21; 22, с. 168].

Водночас необхідно зауважити, що звід відомостей, які становлять державну таємницю, окремі аспекти боротьби з тероризмом на транспорті віднесені до розряду інформації, що становить державну таємницю [23]. Значна частина інформації з питань боротьби з тероризмом на транспорті відповідно до Типової інструкції про порядок ведення обліку, зберігання, використання і знищення документів та інших матеріальних носіїв інформації, які містять службову інформацію, включена до Переліків відомостей, що затверджуються міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями [24].

Пріоритетна роль у боротьбі з тероризмом належить спільним наказам різних міністерств і відомств у цій сфері. Виділення цієї групи підзаконних актів є цілком обґрунтованим, адже саме вони становлять правову основу проведення різних спеціальних заходів антитерористичного спрямування.

Удосконалення законодавства у сфері боротьби з тероризмом на транспорті повинно здійснюватися за кількома напрямками, зокрема шляхом: введення в законодавство визначення, що відображає всі аспекти транспортної безпеки, в т. ч. враховує небезпечні природні явища як одну з можливих загроз; розкриття на законодавчому рівні термінів «стан захищеності об'єктів» та «інфраструктура», які використовуються у визначенні транспортної безпеки, узгодження зазначених понять із термінологією, що використовується в транспортному та іншому законодавстві України.

Розглянувши характеристику адміністративного законодавства, яке регламентує боротьбу з тероризмом на транспорті в Україні, доцільно зробити такі **висновки**:

- нормативно-правову основу боротьби з тероризмом складає система взаємопов'язаних, ієрархічно вибудованих і динамічно розвинутих у часовому та просторовому розрізах міждержавних і внутрішньодержавних постанов, офіційних приписів і рекомендацій громадських організацій, правових позицій вищих судових органів, спрямованих на профілактику та боротьбу з усіма юридично значущими проявами тероризму на транспорті;

- в Україні сформована система антитерористичного законодавства, яка за основними властивостями відповідає міжнародним стандартам і досвіду іноземних держав. Законодавство з питань боротьби з тероризмом на транспорті ґрунтується на Конституції України, включає Закон України «Про боротьбу з тероризмом» та інші нормативно-правові акти, що регулюють питання транспортної безпеки. Ця система має недоліки концептуального характеру, над якими законодавцєві ще належить працювати;

- створення ефективної системи правового регулювання в Україні у сфері боротьби з тероризмом на транспорті можливе тільки на основі сучасного міжнародного права та позитивного вітчизняного досвіду, пов'язаного з розробкою відповідного нормативно-правового забезпечення за принципами системного підходу та системного аналізу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Про боротьбу з тероризмом: Закон України від 20 березня 2003 р. № 638-IV (зі змінами і доповненнями). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/638-15>.
3. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 06 травня 2015 р. «Про Стратегію національної безпеки України»: указ Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/287/2015>.
4. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР. Відомості Верховної Ради. 1994. № 51. Ст. 446.
5. Про Концепцію боротьби з тероризмом: указ Президента України від 25 квітня 2013 р. № 230/2013. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/230/2013>.

6. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 25 травня 2012 р. «Про заходи щодо посилення боротьби з тероризмом в Україні»: Указ Президента України від 08 червня 2012 р. № 388/2012. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/n0001525-12>.
7. Собакарь А.О. Організаційно-правові засади державного контролю за безпекою руху наземних транспортних засобів в Україні. Донецьк: ДОНУЕП. 2013. 253 с.
8. Ковальов В.Г. Державне регулювання транспортної безпеки. URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2008-1/doc/2/11.pdf>.
9. Аверічев І.М. Транспортна безпека як особливий вид економічної безпеки. URL: [www.maritime.kiev.ua/uploads/Jurnal/2\(17\).../53.docx](http://www.maritime.kiev.ua/uploads/Jurnal/2(17).../53.docx).
10. Про залізничний транспорт: Закон України від 04 липня 1996 р. № 273/96-ВР. Відомості Верховної Ради. 1996. № 40. Ст. 183.
11. Про автомобільний транспорт: Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2344-III. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 22. Ст. 105.
12. Про трубопровідний транспорт: Закон України від 15 травня 1996 р. № 192/96-ВР. Відомості Верховної Ради. 1996. № 29. Ст. 139.
13. Кодекс морського торговельного мореплавства: Закон України від 23 травня 1995 р. № 176/95-ВР. Відомості Верховної Ради. 1995. № 47, 48, 49, 50, 51, 52. Ст. 349.
14. Устав внутрішнього водного транспорту СРСР: постановление Совета Министров СССР від 15 октября 1955 г. № 1801. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/v1801400-55>.
15. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI. Відомості Верховної Ради. 2011. № 48–49. Ст. 536.
16. Про Службу безпеки України: Закон України від 25 березня 1992 р. № 2229-XII. Відомості Верховної Ради. 1992. № 27. Ст. 382.
17. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 р. № 580-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 40–41. Ст. 379.
18. Про службу зовнішньої розвідки: Закон України від 01 грудня 2005 р. № 3160-IV. Відомості Верховної Ради. 2006. № 8. Ст. 94.
19. Положення про Міністерство внутрішніх справ України: постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 р. № 878. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/878-2015-%D0%BF>.
20. Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України: наказ Служби безпеки України від 14 квітня 1999 р. № 379/99. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99.
21. Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків: постанова Кабінету Міністрів України № 92 від 18 лютого 2016 р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-p>.
22. Сукмановська Л.М. Характеристика законодавства, що регламентує боротьбу з проявами тероризму на транспорті в Україні. Тези доповідей учасників VII Міжнар. наук.-практ. конференції НАНП «Економіко-правові виклики 2018 року» (м. Львів, 14 січня 2018 р.). Львів: НАНП, 2018. С. 166–169.
23. Звід відомостей, що становлять державну таємницю: затверджено наказом Служби безпеки України від 12 серпня 2005 р. № 440. URL: zakon.rada.gov.ua/go/z0902-05.
24. Типова Інструкція про порядок ведення обліку, зберігання, використання і знищення документів та інших матеріальних носіїв інформації, що містять службову: постанова Кабінету Міністрів України від 19 жовтня 2016 р. № 736. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/736-2016-p>.

УДК 351.74.08

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

INFORMATION SUPPORT OF THE ACTIVITIES OF THE TERRITORIAL DIVISIONS OF THE UKRAINIAN POLICE

Шорохова Г.М.,
науковий співробітник науково-дослідної лабораторії
з проблем протидії злочинності
Харківський національний університет внутрішніх справ

У статті розкрито зміст та особливості функціонування спеціалізованих інформаційних систем у діяльності Національної поліції України, а також визначено основні переваги впровадження сучасних інформаційних технологій у діяльності поліції. Автором робиться висновок про те, що в Україні необхідно удосконалити міжвідомчу систему інформаційного забезпечення відповідно до вимог міжнародних стандартів. Запропоновано напрями вирішення завдань сучасного інформаційного забезпечення в Національній поліції України.

Ключові слова: Національна поліція України, інформація, інформаційне забезпечення, автоматизована інформаційна система, інформаційні технології, інформаційна підсистема, база даних, банк даних.

В статье раскрыто содержание и особенности функционирования специализированных информационных систем в деятельности Национальной полиции Украины, а также определены основные преимущества внедрения современных информационных технологий в деятельность полиции. Автором делается вывод о том, что в Украине необходимо совершенствовать межведомственную систему информационного обеспечения в соответствии с требованиями международных стандартов. Предложены направления решения задач современного информационного обеспечения в Национальной полиции Украины.

Ключевые слова: Национальная полиция Украины, информация, информационное обеспечение, автоматизированная информационная система, информационные технологии, информационная подсистема, базы данных, банк данных.

The article analyses the state of information support of the activities of the police in Ukraine. After examining the main studies by academicians and analyzing domestic legislation, it reveals content, features of the workings of the specialized information systems in the police activities, and determines main benefits of the introduction of modern informational technologies into the police activities. Current activities of the National Police of Ukraine are hard to imagine without the application of information technologies and information support, aggregation and systematization of the information resources in the databases. Development of the information and analytical activities caused emergence of the information and analytical divisions dedicated virtually to every area involving information processes, particularly, to the processing of the data flow in order to reach optimal managerial decisions. This involves analysis of the state of crime and public security in a particular period, study of the efficiency and practicality of a particular form of activities, its regulatory framework involved in combatting violations of law and order, crime, other areas of the police activities defined by the Ukrainian legislation. The article draws conclusions on the main trends of the development of information sys-